

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ativ til en ændring af reglerne, hvis der er den fornødne politiske tilslutning hertil.

Jeg er således indstillet på at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt den nævnte forudsætning om et reklameforbud skal opretholdes.

Spm. nr. S 737

Til *industriministeren* (3/7 84) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at gøre for at lette livet for de næringsdrivende, som f.eks. handler på markedspladser og lignende folkelige forlystelsessteder?«

Begrundelse

Spørgeren har i et spørgsmål til justitsministeren forespurgt, om justitsministeren vil gribe ind over for den stigende aktivitet, der fra politiets side udøves over for de næringsdrivende ved de forskellige markedsfester i kongeriget.

Spørgsmålet til industriministeren skal ses på baggrund af, at der i bekendtgørelse om markedsalg står, at man kun må sælge danske varer. Det er jo næsten en uløselig opgave for de handlende. Tænk for eksempel, hvis det er en isenkræmmer, der skal sælge ting. Så må han kun sælge de varer, der er fremstillet i Danmark. Altså må han stå og sortere sit varesortiment: den ting er lavet i Japan, det i Tyskland, det i Holland, Luxembourg etc. Det er næsten en umulig opgave at forlange, at han skal vide, hvor de forskellige produkter er fremstillet. Det samme gælder for f.eks. en manufakturhandler: kun danske skjorter, danske bluser o.lign. må sælges.

Regeringen lovede ved sin tiltrædelse, at man ville gøre livet lettere for menigmand i Danmark. Her er et område, som så afgjort trænger til, at man gør livet lidt lettere.

Svar (6/7 84):

Industriministeren (Stetter):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet refererer sig til handel med nye og brugte varer på de såkaldte kræmmermarkeder.

Her følger industriministeriet den praksis, at når der på markedet med politiets indførelse kan sælges brugte genstande, tillader

ministeriet i medfør af næringslovens § 13, at der også sælges sådanne andre varer der sædvanligvis sælges på kræmmermarkeder. I modsætning til næringslovens § 14, der bestemmer, hvilke varer der uden tilladelse kan sælges på markeder, herunder bl.a. danske husflidsprodukter, gælder der, når tilladelse gives efter næringslovens § 13, ingen begrænsninger med hensyn til, hvor varerne er fremstillet.

Spm. nr. S 738

Til *justitsministeren* (5/7 84) af:

Poulsgaard (FP):

»Finder ministeren det foreneligt med dansk handels traditioner, at politiet på flere forskellige måder prøver på at chikanere de forskellige handelsstandsforeninger og andre, der arrangerer markeder?«

Begrundelse

I lørdags var spørgeren til marked i Vrå. Det var et ganske almindeligt marked med lidt fest og lidt sjov, som handelsstandsforeningen havde arrangeret. I den forbindelse ville den lokale restauratør servere øl ved de borde, hvor der samtidig blev serveret kaffe, men politimesteren i Hjørring sendte to betjente ud og beordrede ølsalget standset aldeles omgående. Den pågældende restauratør, Knud Illum, påstod, at han havde søgt de forskellige myndigheder om tilladelse i ordentlig tid, men af en eller anden bureaukratisk årsag var tilladelsen ikke nået frem. Løkken-Vrå kommunes erhvervschef, Erik Lindstrøm, opfordrede Knud Illum til at fortsætte udskænkningen og lade politiet fjerne baren med magt, idet erhvervschefen udtalte: jeg vil hellere lave dette lovbrud og få en princip sag ud af det end ødelægge markedet.

Det var en ret så ubehagelig situation, de to unge betjente blev sat i, da de udførte det arbejde, de havde fået ordre til. Samtlige markedets deltagere stillede sig fuldstændig uforstående over for sådan en indgriben fra politiets side.

Spørgeren har ladet sig fortælle, at det er politidirektøren i København, der har sendt instruksur ud for at få de regler, vi har på området, efterlevet.

Det er naturligvis ikke min opgave som folkevalgt at opfordre til lovbrud, men på